

Q. F. F. Q. S.

THESES PHILOSOPHICÆ,

QUAS,

Consensu Ampliff. Facult. Philos. In Reg. Acad. Aboënsi,

PRÆSIDE,

DN. PETRO KALM,

Oeconomix PROFESS. Reg. & Ord. nec non Reg.

Acad. Scient. Holm. & Societ. Litt. Upsal.

MEMBRO

PRO GRADU,

Publice ventilandas sistit

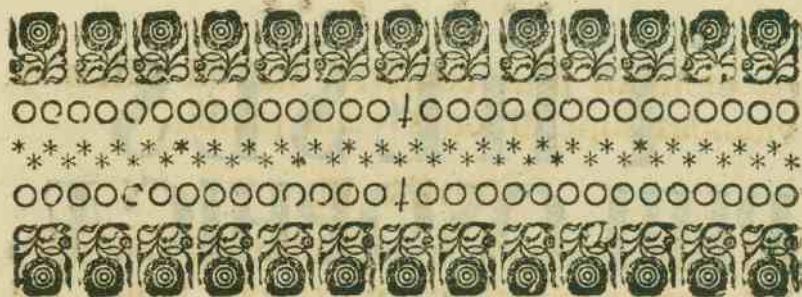
JOHANNES AVELLAN,

TAVASTENSIS.

In Audit. Majori Die VI. Jul. MDCCLVII.

H. A. M. S.

ABOÆ, Impressit Direct. & Typogr. Reg. Magn. Duc.
Finland, JACOB MERCKELL.

D. D.

THESIS I.

QUUM omnium scientiarum finis ultimus sit felicitas generis humani; quumque illæ auxiliatrices sibi invicem præbeant manus, patet exinde, omnes scientias œconomix aliquid utilitatis adferre.

THES. II.

INTER has non minimum commendanda est Theologia, quæ fundamentum ejus certo respectu merito dicenda est. Prout enim ad externum ordinem servandum cæteris

ris omnibus plus confert, ita ad varias evitandas superstitiones viam pandit.

THES. III.

UNitas religionis in republica maxima quidem prærogativa esset; ubi tamen illa civium laborat inopia, ibi exoticas, observatis observandis, tolerari posse existimamus.

THES. IV.

AD historiam naturalem quod adtinet, illa, quo majora capit incrementa, eo majorem utilitatem œconomiae adferre certo præsumitur.

THES. V.

Utpote sapientiæ Divinæ repugnat creare aliquid inutile, ita summam prodit insaniam naturæ curiosis illam cum contentu proponere quæstionem: cui bono?

THES. VI.

Quandoquidem studium Historicum naturæ non modo inquit in veras ideas
):(2
 gene-

genericas & specificas, itemque vera rerum naturalium nomina; verum & omnes alias circumstantias, quæ circa illa, sensibus observari possunt; adparet, quomodo illa adminicula maxime S. Scriptura interpreti profutura suppeditet, quæ horum nominum accuratæ interpretationi optime inserviant, ceu exemplo suo loca Matth. XXI, 19. Marc. XI, 13. comprobant.

THES. VII.

Simplicitati lingvæ Ebrææ illorum sententiam contrariari, qui 𐤀𐤃𐤁𐤁 2. Reg. VI, 25. pro planta accipiunt, cum Celeberrimo Celso indubie adfirmamus.

THES. VIII.

Qui cum Euthymio *ἀνείδας* Johanneas herbæ cujusdam genus fuisse asseverant, ii utique a vero prorsus aberrare censendi sunt. *Nihil enim hac herba absurdius fingi potest* teste Bocharto in Hierozoico.

THES. IX.

THES. IX.

DE illis, qui per locustas has, aviculas & pisces in Jordane captos, intelligunt, & aliis qui *ἰγκεΐδας* pro *ἀνεΐδας* legentes, lagana fuisse statuunt, idem iudicium esto.

THES. X.

Maxima difficultas ad dextre interpretenda loca Matth. XXI, 19. Marc. XI, 13. in eo sita est, quod Salvator dulcissimus dicatur quæsisse fructum in arbore, quum non esset *κατὰ τὸ σῆμα*, id quod absque ignorantia factum non esse aliquis existimaret.

THES. XI.

Qui autem ex Historia naturali edoctus arbores quasdam per hyemem interdum fertilitatis suæ reliquias retinere & singularare

gulare quoddam ficum genus בנור שוח
 dictum ejus esse indolis, ut grossulos quo-
 vis anno protrudat, ad maturitatem autem
 non nisi anno tertio perducatur, emphaticum
 illud Evangelistarum ἐχουσι φύλαα in auxilium
 vocaverit, omnes dubitationis nebulas di-
 sperfas videbit.

THES. XII.

AD studium Oeconomicum pro virili pro-
 movendum quemlibet obligari, tanto
 dilucidius patet, quo certius est, illud nos
 docere modum, quo quisque, quæ ad vi-
 tam honeste sustentandam pertinent, sibi ad-
 quirere, & adquisita conservare debeat.

THES. XIII.

Avaritia licet fortassis primo intuitu œ-
 conomiæ amica cuiquam videri posset;
 penitius tamen re considerata eidem inimi-
 ca maxime a quovis judicabitur.

THES. XIV.

THES. XIV.

Licet antiquissimorum libri de utilissima
Oecon. scientia agentes perditī sint,
habentur tamen in Salomone & Siracide
quædam præcepta œconomia.

THES. XV.

Apuđ Romanos magni pretii œconomia,
præfertim agricultura, fuit, nimium ta-
men temporis bellis videntur consumsisse.

THES. XVI.

AB expeditionibus priscaę gentis nostræ
etiam arcessenda procul dubio est,
caussa, cur tam parum œconomiaę fuerint
dediti.

THES. XVII.

LEges, utpote nullius sunt utilitatis, ni-
si illis obedientia præstetur; ita etiam
illæ

illæ, quæ ad œconomiam sublevandam sunt
 latæ, adcuratam, ut eis obsecundetur, po-
 stulant inspectionem.

THES. XVIII.

Vitium itaque in iudicando committant,
 qui illas salva conscientia violari pos-
 se existimant.

SOLI DEO GLORIA !!!

